

Oude kerk en lelijke jaren '70 bouw gezellig samen

De architectuur van Frankfurt

Achtergrond - 23 maart 2009

(23 maart 2009) Hoe leer je een stad beter kennen dan door een stadswandeling met een Duitse gids? Een heel aardige vrouw leidde ons twee uur lang rond door de binnenstad van Frankfurt en vertelde ons alles over de architectuur.

De rondleiding begon op een plein, de Römerberg. Dit plein wordt een 'berg' genoemd omdat het iets hoger ligt dan de rivier de Main. Omdat de Römerberg aan de rivier lag, was het een goede handelsplaats. Zo ontstond de eerste financiële markt van Frankfurt.

In de Tweede Wereldoorlog is 80 procent van het centrum verwoest. In de jaren '50 hebben ze wel veel opnieuw gebouwd, maar met een eigentijds tintje. Dat vind ik erg jammer, want de gebouwen zouden in geheel oude stijl mooier zijn geweest.

Aan de andere kant van de Römerberg hebben ze de vakwerkhuisen wel in oude stijl opgebouwd, grotendeels gemaakt van rode mainsteen. Deze rode zandsteen is typisch voor de Frankfurtse binnenstad.

In de vakwerkhuisen zitten winkels, maar erboven wonen ook mensen. Omdat de bewoners hun huis niet in kunnen door de winkels, is er achter nog een rijtje huizen gebouwd. Vanuit daar kunnen de mensen met een bruggetje naar de eerste verdieping van hun huis. Het zijn geen populaire woonhuizen omdat er op het plein vaak feesten en markten zijn. "De draaimolen vliegt zo bij je naar binnen.", zei onze gids.

Wirwar van architectuur

In de jaren '60 is er in Frankfurt een metro aangelegd. Tijdens het graven stuitte ze ineens op een oude Romeinse nederzetting. Een deel kun je nu nog zien, op een plek die typisch Frankfurt is: als je om je heen kijkt, zie je totaal verschillende architectuurstijlen.

Een oude kerk en een lelijk jaren '70-gebouw staan gezellig naast elkaar. Dit

laatste gebouw wordt trouwens op veler verzoek binnenkort gesloopt. Men is er nog niet over eens of er een gebouw in de stijl van vroeger of een modern gebouw moet komen, dus waarschijnlijk wordt het een compromis. Wel jammer dat de metrobanen en een parkeerplaats ervoor verplaatst moeten worden.

Op het plein staat ook de Schirrn, een museum dat in de jaren '50 is gebouwd in de postmoderne stijl. Het is genoemd naar de tafels waarop op de markt op de Römerberg in de middeleeuwen vlees werd verkocht. Voor het museum is zo'n tafel heel groot nagebouwd. Overigens is het gebouw helemaal niet handig voor een museum. Omdat er zoveel ramen in zitten, is er weinig plek om kunstwerken op te hangen.

Bladerdak

We liepen nog wat straten door toen we bij het museum voor moderne kunst aankwamen. Het is een gebouw in de vorm van een taartpunt, waardoor het aan drie straten grenst. Door de vorm kun je niet gewoon zonder nadenken de zalen bezoeken. Het handigste is om het museum diagonaal door de te gaan. Het museum is een modern gebouw gemaakt van traditionele stenen. Er wordt wel van gezegd dat de buitenkant de (lelijke) schil is en de binnenkant de (mooie) parel.

We kwamen het plein waar ook de Paulskirche staat. Er staat heel veel korte bomen met knobbelige takken. We waren ze ook al langs de Main tegengekomen en we vroegen ons af wat voor bomen het waren. Het zijn platanen, vertelde onze gids. Ze werden in die vorm gesnoeid zodat ze in de zomer een groot bladerdak vormen. Jammer dat het nog geen zomer was.

My Zeil

Later kwamen we in de grote winkelstraat aan, de Zeil. Die was wel een heel stuk groter en breder dan ik gewend ben in Leiden. Het was vroeger een veemarkt en later kwamen er hotels en woningen. Er komen nu gemiddeld wel dertienduizend mensen per uur langs! In 1992 kwamen er Amerikaanse invloeden. Je kunt dit goed aan een paar gebouwen zien die daardoor zijn ontstaan. Ze zijn van glas en zien er modern uit. Er zitten winkels in voor hippe jongeren.

Op 26 februari 2009 is in deze straat 'My Zeil' geopend. Een nieuw winkelcentrum in een spectaculair gebouw. Vanuit de winkelstraat zie je een soort gat in de glazen voorkant van het gebouw. De architect heeft zich laten inspireren door een luchtfoto van een rivierenlandschap in Afrika.

'My Zeil' is een deel van 'Palais Quartier'. Hier horen nog twee hoge, glazen gebouwen bij. In de kleinste zit een vijfsterrenhotel en in de grootste zitten kantoren. Dit project heeft 900 miljoen euro gekost en is een van de grootste

investeringen in Duitsland. Een Nederlandse investeerder, MAB Bouwfonds, speelt in dit project een grote rol.

En als je écht geld over hebt, dan kun je eens een kijkje nemen in de Goethestraße. Hier zitten de luxueuze en duurste winkels van Frankfurt.

[Kaya Weers](#) is redacteur van de Scholierenpagina van het Duitslandweb. Zij zit in 5 VWO van het [Da Vinci College](#) in Leiden.

Afbeeldingen:

Duitsland Instituut Amsterdam

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel:

<https://duitslandinstituut.nl/artikel/3469/oude-kerk-en-lelijke-jaren-70-bouw-gezelligsamen>